

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilken af vore to nationalsange der skal være den officielle, alternativt om de bør erstattes af en ny.

(Medlem af Inatsisartut, Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Tak til Inatsisartutmedlem Aqqalu C. Jerimiassen for at rejse denne debat om vores nationalsange. Det er et emne, der rører ved dybe strenge i vores selvforståelse og i vores fælles historie.

Vores land har en lang og kompleks historie. Samtidig har samfundet gennemgået en betydelig udvikling siden de to nationalsange, vi kender i dag, blev til. Meget har ændret sig, og verden omkring os ser anderledes ud, end da både "Nunarput utoqqarsuanngoravit" og "Nuna asiilasooq" blev skrevet. Derfor kan vi godt følge tanken om, at der kan være behov for at drøfte, om vores nationalsang i tilstrækkelig grad afspejler det samfund, vi lever i i dag.

Når det er sagt, er det afgørende for Demokraatit, at enhver debat om vores nationalsange føres med stor respekt for det fundament, vi står på. De sange, vi har i dag, er ikke blot musikalske værker. De er en levende forbindelse til vores forfædre og til de generationer, der har sunget dem før os i både glæde og alvor. De er en del af vores fælles identitet og noget, der binder os sammen på tværs af tid. Det er værdier, vi skal værne om.

Derfor er det vigtigt for os, at en eventuel modernisering ikke bliver et brud med vores historie, men en proces, der bygger videre på den. Fortid og nutid skal ikke stilles over for hinanden som modsætninger, men ses som en sammenhæng, hvor respekten for rødderne altid er til stede.

Vi ser det som særdeles positivt, at forslagsstilleren også har peget på den sproglige mangfoldighed her i landet. Tanken om at inddrage både dialekterne fra Qaanaaq-området og Østgrønland rummer et stærkt symbolsk element. En nationalsang skal kunne rumme os alle, uanset hvor i landet vi bor, og uanset hvilken dialekt vi taler. At kunne samle vores forskelligheder i én fælles sang vil være et smukt udtryk for fællesskab og sammenhængskraft.

Demokraatit går åbent ind i denne debat, så længe der er enighed om, at processen skal ske med respekt, omtanke og forståelse for den historiske betydning, som vores nuværende nationalsange har.

Vi har i den forbindelse noteret os Naalakkersuisuts bemærkninger om, at en eventuel beslutning bør have en bred folkelig forankring. Det er et synspunkt, vi grundlæggende kan følge. Spørgsmålet om nationalsang er dybt identitetsskabende, og det er vigtigt, at befolkningen føler sig hørt og inddraget. En folkelig proces – herunder eventuelt en folkeafstemning – kan være én måde at sikre legitimitet og fælles ejerskab, hvis man

vælger at gå videre ad den vej.

For Demokraatit er det centrale, at debatten ikke forhastes, og at den føres i en tone, der samler frem for at splitte. Vores nationalsang – eller nationalsange – skal være noget, vi kan stå sammen om, både herhjemme og når vores land repræsenteres udadtil.

Vi ser derfor frem til en saglig og respektfuld debat om, hvordan vi bedst forener vores rige fortid med vores fælles fremtid.